

«НА СТАРИХ ФОТОГРАФІЯХ ВСІ МОЛОДІ...»

Минулої неділі у Рівному відбулося ювілейне ретро-свято вулиці Поштової. Вже п'ятий рік поспіль сюди збираються рівняни та гості міста, щоб зануритися в атмосферу старого Рівного та згадати його самотню історію.

Саме у цей день на вулиці Поштовій ширяє дух минувшини: статні чоловіки за філіжанкою запашної кави ведуть світські бесіди, тим часом чарівні панянками у ретро-капелюшках оглядають виставки старожитностей, приміряють прикраси від рівненських майстрів, знімаються та куштують смаколики.

Вулицею ширяться звуки давно забутих мелодій старого міста, а стіни будинків увішані підбірка-

ми старих світлин знаменитих родин міста та відомих митців минулого століття. Атмосфера свята переносить відвідувачів у далекі 30-ті роки минулого сторіччя. Цього року особливого шарму святу додала злива, яка не тільки не завадила рівнянам провести ювілейне свято Поштової, а навпаки - додала куражу відвідувачам та дозволила зробити незабутні світлини, які у свій час теж стануть частиною історії міста, вулиці та її мешканців.

Родзинкою цьогорічного свя-

Ігор Жилінський – артист, театрознавець, викладач

та стала виставка світлин під назвою «Дитячий світ старого Рівного». Авторка експозиції Галина Данильчук, відома в Рівному краєзнавиця, завідувачка відділу виставок Рівненського краєзнавчого музею та співорганізаторка свята розповіла, що намагається щороку на свято вулиці Поштової представити якусь нову виставку, яка б розповідала про нові сторінки історії Рівного.

– Цього року я вирішила зібрати фото дітей з родинних альбомів. Дитинство – це завжди позитивні емоції, приємні спогади, милування. Також багато тих, хто зображений на цих фото, живуть і нині у Рівному, їм вже далеко за 80, - говорить пані Галина. - На свято приходять нащадки тих малюків. Хтось бачить в малечі 30-х років своїх дітей, тобто десь 3-4 покоління роду. З іншого боку – ця експозиція світлин

Сестри Тамара і Галина Давидюк

представляє нашим сучасникам дитячий світ того сторіччя: одяг дітей, манеру і моделі дитячого вбрання, візочки, ліжечка.

Ще один важливий аспект і пласт історії, який демонструє виставка, - технічний: як робилися фотознімки, які фотосалони і де працювали, та хто був їхнім власником, адже майже кожне тодішнє фото мало підпис салону та адресу. Найбільш відомими були фотоательє Гальперіна і Гаско. Взагалі, додає пані Галина, з родинних альбомів можна відтворити повну історію міста.

Всі фото, що були представлені на виставці, Галина Данильчук збирала з альбомів рівненських родин, в яких вона побувала, з якими спілкувалася і записувала

їхні спогади для своїх нарисів.

– Серед тих світлин є фото мого дядька і хрещеного батька Сергія Луковського, корінного рівнянина 1905 року народження. Фото зроблене близько 1907 року. Він був неймовірно позитивною людиною, безсрібник. Прожив 93 роки. Також є світлина сестер Лідії і Валентини Дзівак. Є фото маленької Тамари Коновалюк, яка кожен рік приходиться на свято вулиці, сестер Давидюк Тамари і Галини. На жаль, Галина за день до свята відійшла у вічність, а Тамара живе у Канаді. Тобто за кожним фото стоїть цікава історія із життя тієї чи іншої людини та її родини в цілому. Практично кожна дитяча світлина – це початок їхньої долі. У когось вона складалась легше, та більшість ковтнули чимало горя і біди. А ще кожен знімок - то маленький пазл історії нашого міста.

Сергій Луковський, дядько Галини Данильчук, корінний рівнянин

Галина Зеленко – викладач Рівненського музичного училища